

[Maisted]

enten i form af højere skatter eller i form af højere varepriser. Sådan er sammenhængen, og det andet er snak. Som om man kunne sætte en etiket på folk og sige, at forurenerne skal betale!

Nu er vi nået så langt, at man kan lave sabotage ude omkring på de danske virksomheder, og så kan man få hængt nogle mennesker op for det, andre har foretaget sig. Man kunne forestille sig det, man kalder kinesere på en arbejdsplads, som er i stand til at ødelægge en dansk produktionsvirksomhed ved bevidst at fremkalde en forurening, hvorefter ejerne både skal i spjældet og forfølges på alle leder og kanter. Det er en ejendommelig form for lovgivning.

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Den lovgivning, vi nu skal vedtage, er en af de mest omfattende miljølovgivninger siden 1973. Hr. Leif Hermann fremhævede det grønne flertal her i folketinget, og hr. Leif Hermann fremhævede det, således at udenforstående kunne få det indtryk, at det grønne flertal består af hr. Leif Hermann, andre partier på venstrefløjen og det radikale venstre, som hr. Leif Hermann tidligere på dagen var så hård over for. Det grønne flertal så vi også i 1973, hvor det konservative folkeparti sammen med socialdemokratiet vedtog grundlaget for den lovgivning, vi nu moderniserer her i dag. Det grønne flertal, nemlig hele folketinget stort set, så vi for 2 år siden, da vi vedtog en plan om nedbringelse af vores svovlforurening. Det grønne flertal så vi, da vi blev enige om at begrænse vores dioxinforurening. Hele folketinget har stort set været enig om genbrugslovgivningen. Alle tingets partier har netop tilrettelagt en plan for håndtering af gensplejningsproblemer, og endelig har man i folketinget været samlet om at få etableret en handlingsplan for landbrugets forurening. Lad os derfor se i øjnene, at det grønne flertal herhjemme består af alle folketingets partier i fællesskab. Det skulle også bare mangle. Vi taler nemlig om national naturbeskyttelse.

Lone Dybkjær (RV):

Også det radikale venstre er meget glad for, at dette lovforslag nu ser ud til at kunne vedtages med et meget bredt flertal. Hvem skulle egentlig have troet det, hvis vi tager

hele udgangspunktet i betragtning og de diskussioner, der var på et tidspunkt i efteråret?

Hr. Hjortnæs var tilbøjelig til at tiltage sig paterniteten til nogle af forslagene. Jeg synes, det vil være mere reelt at sige, at dette er et godt eksempel på et meget konstruktivt udvalgsarbejde, hvor vi ved, at mange partier reelt er gået ind i diskussionen og også har nået et meget stort resultat. Jeg synes ikke, det vil være rigtigt at sige, at det er mit forslag, det er mit forslag, det er mit forslag, for sandheden er jo, at det er et resultat af et udvalgsarbejde, et af de klareste eksempler vi i øvrigt har i år på et resultat af et udvalgsarbejde om en miljølov, og det synes jeg er meget værd.

Der er navnlig to ting, jeg vil fremhæve. Den ene er, at jeg synes, det er meget vigtigt – det fremhævede hr. Hjortnæs også – at den afvejningsparagraf, vi havde før, nu er væk, at vi nu klart har sat miljøet i centrum. Der er ingen tvivl om, at miljøbeskyttelsesloven nu handler om, at miljøet skal beskyttes. Sådan som loven tidligere var udformet, kunne man forestille sig, at kortsigtede økonomiske hensyn ville veje tungere end miljøet, der jo er langsigtet. Det er ikke længere tilfældet, og det synes jeg er en meget, også for det videre arbejde, god paragraf at sætte videre med, fordi der er megen diskussion, vi så kan være fri for. Det betyder naturligvis ikke, at vi skal gå imod enhver form for sund fornuft, men det betyder, at miljøet er prioriteret. Men dette skal jo ses i sammenhæng med, at virksomhederne så også har fået meget klare retningslinjer. Det er nu sådan, at i al almindelighed kan virksomheder regne med en godkendelse i 8 år. Det passer meget godt med de afskrivninger, der sker i virksomheder. Og den godkendelse holder, medmindre der kommer helt nye og afgørende oplysninger frem om stoffernes miljøskadevirkninger, oplysninger, som vi ikke har kendt før. Det, at der kommer ny teknik, det, at der sker forbedringer, kan virksomhederne bruge, men det ændrer ikke ved, at godkendelsen eksisterer, så længe der ikke kommer nye oplysninger frem om miljøskadevirkningerne.

Det vil jeg gerne fremhæve, fordi jeg synes, at det, der er vigtigt i dette, er, at vi på én måde har en meget klar formålsparagraf og på en anden måde i lyset af den formålsparagraf også har givet virksomhederne nog-